

O ŠKOLSKOM RJEČNIKU S NORMATIVNE STRANE

Matea Birtić, Goranka Blagus Bartolec, Lana Hudeček i dr.:
Školski rječnik hrvatskoga jezika, Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje i Školska knjiga, Zagreb, 2012., 968. str.

Jezična je norma »povijesno prihvaćeni i u danoj zajednici (poželjni) odabir jedne od funkcionalnih paradigmatičnih i sintagmatičnih inačica jezičnoga znaka.« (Golovin 1988:20). Postoje pravopisne, leksičke, gramatičke, sintaktičke i stilske norme. U etnolingvokulturnoj zajednici konkurentne jezične inačice procjenjuju se u normi standardnoga jezika kao standardne (»pravilne«) i nestandardne (»nepravilne«), neutralne i stilski obilježene. Jezična norma standardnoga jezika obično je konzervativna jer je u njezinoj funkciji očuvanje i održavanje kulturnih tradicija i jezičnoga jedinstva. Konzervativizam je jezične norme preduvjet za dugotrajno postojanje jedinstvene višestoljetne književnosti i kulturnih tradicija. Normu standardnoga jezika propisuju normativni priručnici: pravopis, gramatika i normativni rječnik.

Godine 2012. u sklopu projekta *Hrvatski normativni jednosvezačni rječnik* Odjela za hrvatski standardni jezik IHJJ-a objavljen je jednojezični objasnidbeni normativni *Školski rječnik hrvatskoga jezika* (dalje *Školski rječnik*, *Rječnik*) koji je namijenjen osnovnoškolcima (učenicima završnih razreda osnovne škole) i srednjoškolcima, a također i svim drugim porabnicima koji se služe hrvatskim standardnim jezikom. *Školski rječnik* obuhvaća više od 30 000 natuknica i kao dodatak oko 1 000 imena s etnicima i kteticima. On je Institutu uzor pri izradbi općega normativnoga rječnika hrvatskoga jezika.

U Uvodu *Školskomu rječniku* normativnost se naznačuje i na razini uputa: »upućivanjem; katkad se donose i natuknice koje nije dobro upotrebljavati u standardnome jeziku i upućuju na natuknice koje treba upotrebljavati. To činimo iz posve praktičnih razloga kako bismo korisnika rječnika poučili da neke riječi, koje su veoma česte u uporabi, nisu dobre u standardnome jeziku i da ih ne treba upotrebljavati te ujedno dali savjet koju riječ treba upotrebljavati umjesto normativno sporne.« (*Školski rječnik* 2012:XI). Rječnik normativne savjete potkrjepljuje uputnicama *v. i →*.

Kratice *v.* upućuje porabnika na »standardnojezično prihvatljiviju riječ«, a znak → usmjeruje ga na normativnu natuknicu jer riječ iza znaka →, prema sastavljačima *Rječnika*, »ne pripada hrvatskomu standardnom jeziku« (Školski rječnik 2012:XIX).

Navest ćemo nekoliko savjetničkih natuknica iz *Školskoga rječnika*: *akcion* → *akcijski*; *aktuelan* → *aktualan*; *ambasador*, *v. veleposlanik*; *apoteka*, *v. ljekarna*; *armija*, *1. → vojska*; *barjak* → *zastava*; *biber* → *papar*; *biblioteka*, *v. knjižnica*; *bure*, *v. bačva*; *ciferšlus* → *smičak*; *čađ* → *čađa*; *četinar* → *četinjača*; *čuška* → *pljuska*; *delfin* → *dupin*; *dinstati* → *pirjati*; *dozvoliti* → *dopustiti*; *filter* → *filtrar*; *fotelja*, *v. naslonjač*; *front* → *fronta*; *gest* → *gesta*; *jorgan* → *poplun*; *kanalizacioni* → *kanalizacijski*; *kasarna* → *vojarna*; *kičma* → *kralježnica*; *komanda*, *1. → zapovijed*, *2. → zapovjedništvo*; *koncentracioni* → *koncentracijski*; *naučni* → *znanstveni*; *nauka* → *znanost*; *operacioni* → *operacijski*; *oslobodilac* → *osloboditelj*, *posjeta* → *posjet*; *pozicioni* → *pozicijski*; *rešo* → *kuhalo*; *rukovodilac* → *rukovoditelj*; *saopćenje* → *priopćenje*; *spisak* → *popis*; *štampa* → *tisak*; *takmičar* → *natjecatelj*; *talas* → *val*; *upliv* → *utjecaj*; *utisak* → *dojam*; *vanredan* → *izvanredan*; *veče* → *večer*; *ventilacioni* → *ventilacijski*; *vikler* → *uvijač*; *vo* → *vol*; *voz* → *2. vlak* i sl. (Školski rječnik 2012: 6, 9, 14, 16, 24, 29, 30, 50, 53, 61, 63, 71, 78, 84, 106, 131, 133, 135, 140, 224, 230, 234, 238, 250, 253, 365, 444, 455, 533, 549, 670, 680, 687, 724, 770, 777, 827, 843, 854, 856, 858, 862, 869, 872).

Za natuknice u *Školskom rječniku* kaže se da su sastavljene »od udžbeničkih tekstova svih predmeta za više razrede osnovne škole i za srednju školu, osnovnoškolske i srednjoškolske lektire...« (Školski rječnik 2012: XIII). Znači li to da se danas u školskim udžbenicima i lektiri rabe riječi tipa *akcion*, *ventilacioni*, *delfin*, *nauka*, *vo*, *voz*, i sl.? Glede pridjeva na *-ioni* piše u Babić–Finka–Moguševu *Hrvatskom pravopisu* iz 1996. sljedeće: »Rijetko su u rječnik unošeni pridjevi na *-ioni* [u *Pravopisu* iz 2000., 5. izd. nisu uopće uneseni — A. B.] jer su oni svojom glavninom izašli iz upotrebe današnjega hrvatskoga književnog jezika, a s druge strane umjesto njih se upotrebljavaju pridjevi na *-ijski*, ...« (Babić i dr. 1996:148). Ako navedene natuknice s uputnicama ne pripadaju hrvatskomu standardnomu jeziku (Školski rječnik 2012:XIX), treba li ih unositi u suvremeni školski normativni rječnik? Treba li se hrvatski standardni jezik u normativnim priručnicima stalno vraćati na starije procese standardizacije (odabira) pojedinih leksičkih jedinica?

Istu metodu opisa normativnih uputnica imat će vjerojatno i novi *Hrvatski jednosvezačni rječnik* Odjela za hrvatski standardni jezik IHJJ-a. Na institutskoj mrežnoj stranici o novom normativnom rječniku uz ostalo piše: »Njegova će se normativnost ostvarivati na dva načina: donošenjem s normativnoga aspekta neproblematičnih natuknica i, kad je to potrebno zbog

česte uporabe s kojega razloga normativno upitne riječi, upućivanjem s takve normativno upitne natuknice na (tvorbenu, leksički itd.) bolju inačicu. [...] U rječniku će biti zastupljeno i nazivlje različitih struka s namjerom da doprinese normiranju nazivlja pojedine struke.«¹ Ponaprije valja reći da u normativnom rječniku nema mjesta za prosudbu “neproblematičnih” ili “problematičnih” natuknica. Drugo, ako u normativnom rječniku postoje tzv. upitne riječi s kojih se upućuje na bolje inačice, tada je riječ o jezičnom savjetniku, a ne o normativnom, kodifikacijskom rječniku. I treće, nitko ne uvrštava nazive u normativni rječnik ako još nisu prihvaćeni. Svaki novi naziv mora proći određeni put prije ulaska u normativni rječnik. Za novotvorenice imamo, na primjer, rječnike novih riječi, za koje se očekuje da imaju makar nekoliko potvrda i u jezičnoj praksi. U normativnom rječniku nema mjesta za “namjeru” uvođenja pojedinih naziva radi njihova daljnega normiranja.

Školski rječnik podudara se u primjeni odrednica i uputnica u mnogom s *Hrvatskim jezičnim savjetnikom* IHJJ-a iz 1999. Međutim, ako tijekom 16 godina ponavljamo jedne te iste uputnice s preporukama porabe, onda se jezični savjetnici slabo čitaju i ne rabe se ili se malo što mijenja u standardizaciji pojedinih riječi. Jezični je savjetnik podloga za traženje i izradbu normativnih rješenja u pojedinim prijedornim pitanjima govorne kulture i budućih normativnih priručnika, a u normativnom rječniku trebale bi biti već kodificirane leksičke jedinice, bez prosudbe ili preporuke “nepoželjnica” u odnosu na “poželjnice”. Normativni priručnik propisuje normu, a jezični savjetnik ju preporučuje. Stoga bi jezični savjetnik ili sastavnice razgovornoga rječnika trebali biti odvojeni od normativnih priručnika.

U *Rječniku* IHJJ-a istoznačnost (sinonimija) predstavljena je vrlo široko. Uz natuknice u rječničkom članku možemo naći preširoki niz istoznačnih i bliskoznačnih stilskih odrednica koje su označene kao sinonimi. Primjerice, *zastarjelice*: *astronom* sin. *zvjezdoznanac* zast., *bitka* sin. *boj* zast., *boks* sin. *šakanje* zast., *džep* sin. *špag* zast., *geodezija* sin. *zemljomjerstvo* zast., *gimnastika* sin. *gombanje* zast., *tjelovježba*, *nota* sin. *kajda* zast., *razmetljiv* sin. *razmetan* zast. i sl. (*Školski rječnik* 2012:17, 33, 39, 117, 139, 141, 400, 655); *pokrajinske riječi*: *baka* sin. *baba* pokr., *barba* sin. *striček* pokr., *magarac* sin. *tovar* pokr., *rođakinja* sin. *rodica* pokr., *škrpina* sin. *škarčina* pokr., *vrč* sin. *kupa* pokr. i sl. (*Školski rječnik* 2012: 22, 24, 302, 675, 768, 874); *razgovorne riječi*: *bezub* sin. *krezub* razg., *glup* sin. *blesav* razg., *dječak* sin. *dečko* razg., *dojka* sin. *sis* razg., *mirovina* sin. *penzija* razg., *posuđe* sin. *suđe* razg., *ružičast* sin. *roza* razg., *telefaks* sin. *faks* razg., *umobolan* sin. *lud* razg., *mahnit* razg.,

¹ <http://ihjj.hr/projekt/hrvatski-normativni-jednosvezacni-rjecnik/1/>.

zviždati sin. *fućkati* razg. i sl. (Školski rječnik 2012: 29, 88, 95, 146, 320, 538, 681, 781, 823, 922); *žargonske riječi*: *fakultet* sin. *faks* žarg., *fuj* sin. *bljak* žarg. i sl. (Školski rječnik 2012: 128, 135); *pogrdnice*: *starica* sin. *baba* popr., *baka* i sl. (2012:734).

Obično se istoznačni odnosi uspostavljaju u sinkronijskom presjeku s obzirom na funkcionalni stil. U suvremenom normativnom rječniku neutralne natuknice ne valja međusobno usklađivati sa zastarjelicama ili pokrajinskim riječima jer nisu potpuno međusobno ravnopravne i često pripadaju različitim idiomima. One bi se mogle navoditi u normativnom rječniku kao zasebne natuknice s potrebnim stilskim odrednicama. B. Tafra u knjizi *Od riječi do rječnika* u svezi s tim piše: »Da bi leksičke jedinice bile sinonimi, antonimi, ili paronimi, moraju najprije ispuniti neke uvjete. Moraju pripadati istomu idiomu u sinkronijskom presjeku, dakle u istraživanju leksičkih odnosa u suvremenom standardnom jeziku ne uzimaju se u obzir arhaizmi ni riječi iz dijalekata (nisu sinonimi *iže* i *koji*, *šugaman* i *ručnik*)...« (Tafra 2005:235).

U nizu istoznačnica, kao i u uputnicama, često susrećemo riječi među zagradama koje prikazuju odnos između domaće riječi (katkada razmjerno domaće riječi) i posuđenice ili tuđice: *kapavac* sin. (*gonoreja*, *triper*), *krovník* sin. (*dželat*), *miris* sin. (*parfem*), *nadražaj* sin. (*iritacija*), *nazivlje* sin. (*terminologija*), *pobačaj* sin. (*abortus*), *pristupnik* sin. (*kandidat*), *sastavnica* sin. (*komponenta*), *životopis* sin. (*biografija*) i sl. (Školski rječnik 2012: 232, 273, 320, 343, 368, 420, 597, 688, 929). Dakako, ako supostoje tuđica ili posuđenica i domaća riječ, poželjno je umjesto nje rabiti domaću riječ, ali to se stavlja u jezične savjetnike ili u rječnike stranih riječi, a ne u normativne rječnike. Istu metodu opisa odnosa stranih i domaćih riječi poput *Rječnika IHJJ-a* ima i *Hrvatski pravopis IHJJ-a* (v. Bagdasarov 2014b:117).

U *Rječniku* se uz natuknicu *sinonim* daje sljedeća definicija: »riječ koja ima različit izraz, a isti sadržaj kao i koja druga riječ« (Školski rječnik 2012: 698). Rječnik navodi kao sinonime i ove inačice: *atomni* sin. *atomski*, *gledatelj* sin. (*gledalac*), *izrada* sin. *izradba*, *katolkinja* sin. (*katolikinja*), *kud* sin. *kuda*, *mađarski* sin. *mađarski*, *šport* sin. (*sport*), *vinarev* sin. *vinarov* i sl. (Školski rječnik 2012:18, 144, 209, 235, 274, 302, 770, 862).

J. Silić u knjizi *Funkcionalni stilovi hrvatskoga jezika* piše u odnosu na takve parove riječi: »Kad već govorimo o riječima istoga i sličnoga značenja, onda moramo reći da mi razlikujemo dublete, sinonime i varijante. Dublete su nam riječi različitoga izraza i istoga sadržaja, sinonimi — riječi različitoga izraza i sličnoga sadržaja, a varijante (inačice) riječi djelomično različitoga izraza i istoga sadržaja. Zato mi dublete prevodimo kao *isto-*

značnice, a sinonime kao *sličnoznačnice* ili *suznačnice*.« (Silić 2006:128). Budući da su u *Školskom rječniku* navedeni i parovi poput *šport — sport*, trebalo je definiciju natuknice *sinonim* proširiti.

Normativna nesređenost

U različitim normativnim priručnicima norma je obično jedna te ista, ujednačena. Ne može se u jednom normativnom priručniku imati jednu normu, a u drugom neku drugu, ili u jednom jednu, a u drugom dvije. U *Školskom rječniku* iz 2012. nalazimo ove odrednice, bez inačica: *crijep* mn. N *crjepovi*; *Černobil*; *donedavno*; *Dnjepar*; *fotokopiraonica*; *general*, ~ *pukovnik*; *Adamova jabučica*; *jednosvezačni*; *Kijev*; *Lavov*; *pješice*; *pogrješka*; *samokrijes*; *strjelica*; *uime*; *unaprjeđenje* (*Školski rječnik* 2012:56, 942, 99, 943, 134, 139, 215, 221, 950, 952, 491, 512, 685, 742, 815, 824), a u *Hrvatskom pravopisu* IHJJ-a iz 2013. za iste riječi nalazimo »preporučene«, »dopuštene« i »istovrijedne« inačice ili drugo rješenje: *crijep* mn. N *crepovi* ili *crjepovi*; *Černobil* i *Čornobilj*; *donedavna* i *donedavno*; *Dnjepar* i *Dnjipro*; *fotokopirnica* > *fotokopiraonica*; *general-pukovnik*; *adamova jabučica* i *Adamova jabučica*; *jednosveščani* > *jednosvezačni*; *Kijev* i *Kijivo*; *Lavov* i *Ljviv*; *pješke* i *pješice*; *pogreška* [*pogrješka*]; *samokres*; *strelica* [*strjelica*]; *uime* [*u ime*]; *unapređenje* i *unaprjeđenje* (*Hrvatski pravopis* 2013: 184, 188, 200, 203, 219, 222, 153, 256, 262, 277, 355, 360, 407, 426, 449, 451). Dakle, u *Školskom rječniku* IHJJ-a nalazimo samo jedno rješenje, a u *Hrvatskom pravopisu* IHJJ-a dvojna rješenja. Smatra se da je pravopis najstrože normirano područje standardnoga jezika u usporedbi s rječnikom koji je najlabavije normiran, a ovdje je upravo suprotno.

Pridjev je *jednosveščani* složeno-sufiksalna tvorenica (*jedn-o-svešč-an*) i dugo se u svojem značenju kao jedini rabio u jezičnoj praksi, dok nije stvoren pridjev *jednosvezačni*. Vidjeli smo da se u *Hrvatskom pravopisu* IHJJ-a upućuje »jednosveščani > jednosvezačni« (*Hrvatski pravopis* 2013:256). *Matičin pravopis* pak navodi samo »jednosveščan« (*Badurina i dr.* 2007:417). *Babić—Finka—Mogušev Hrvatski pravopis* iz 2000. donosi obje inačice: »jednosveščani« i »jednosvezačni« (*Babić i dr.* 2000:255).

Nema razloga u školskom rječniku (isto vrijedi i za pravopis) stvariti dojam da s inačicom *jednosveščani* nešto nije u redu. Ona je dobro tvorena i učestalija je u porabi, usp. npr. »Rječnik suvremenoga hrvatskog jezika (RSHJ) jednojezični *jednosveščani* objasnidbeni je rječnik leksika suvremene hrvatske standardnojezične pisane i govorene prakse«. ²

U *Rječniku* je naveden pridjev *timski*, a nema imenice *tim*, navedene su

² <http://www.lzmk.hr/hr/leksikografska-djelatnost/projekti-u-tijeku/625-rjecnik-suvremenog-hrvatskog-jezika>.

riječi *simbol* i *simbolizirati*, a nema pridjeva *simboličan*, navedene su imenice *žargon* i *žargonizam* ili *rog*, a nema pridjeva *žargonski*, *rožni* i sl. (Školski rječnik 2012:676, 697, 786, 925). U *Rječniku* nalazimo natuknice *pejsaž* → *pejzaž*, *pejsažni* → *pejzažni*, a nema imenice *pejsažist* ni *pejsažist* (Školski rječnik 2012:483). Nenavođenje pojedinih izvedenica katkada stvara sliku nezaokružene rječničke cjeline.

Neke riječi i njihove izvedenice nisu ušle u *Rječnik* jer sastavljači nisu, pišući taj rječnik, imali konačno normativno rješenje. S druge pak strane u *Rječnik* su uvrštene novotvorenice ili prigodnice *armenac* / *armenka*, pisane početnim malim slovima, u značenju »pripadnik / pripadnica Armenske apostolske crkve« (Školski rječnik 2012:16), a tih riječi nema u jezičnoj praksi. Vrijedi još jednom napomenuti da osim *Armenske apostolske crkve* (potpuni naziv — *Armenska apostolska sveta crkva*) postoji i *Armenska katolička crkva* i *Armenska evangelička crkva*. Riječi *armenac* / *armenka* preuzete su iz *Hrvatskoga enciklopedijskoga rječnika* koji je sastavljen metodom nekritičnoga prikupljanja standardne i nestandardne građe koja je većinom preuzeta iz Anićeva opisnoga (deskriptivnoga) rječnika i drugih nenormativnih priručnika (v. Bagdasarov 2014a; 2014b:74–77).

Prema našem sudu treba razborito, obrazloženo i bez ikakve žurbe stvarati, ili, ako je to nužno, preinačivati nazive te ih postupno uvoditi u normativnu porabu. Ne treba pak naglo uvoditi u normativne priručnike novotvorenice ili prigodnice kojih još nema u jezičnoj praksi. Leksikograf ne izmišlja riječi i njihova značenja, on propisuje ono što već postoji u jeziku. On ne smije propisivati ono čega nema u jeziku.

Slična je situacija i sa značenjem natuknice *redovnik*. U *Školskom rječniku* natuknica *redovnik* određuje se značenjski ovako: »rel. pripadnik katoličkoga muškog reda koji živi u samostanu te polaže zavjete siromaštva, pobožnosti i čistoće« (Školski rječnik 2012:665). Međutim, postoje i svećenici koji nisu pripadnici reda, npr. *biskupovci* koji su u službi biskupu. I u budizmu i hinduizmu, na primjer, postoje redovi pa bi i njihovi svećenici bili *redovnici*. U *Rječniku hrvatskoga jezika* donosi se i drugo značenje natuknice *redovnik*: »2. onaj koji u drugim religijama živi po organiziranoj askezi budistički ~ « (*budistički redovnik*) (*Rječnik hrvatskoga jezika* 2000:1064). Uz natuknicu *gospodin* nalazimo sljedeću definiciju: »1. odrastao muškarac 2. naslov kojim se oslovljava odrastao muškarac« (Školski rječnik 2012:150). Značenje riječi *Gospodin* za Boga ili za Krista nema.

Normativni status odvojene skupine riječi nije do konca sređen, napose kada uspoređujemo različite jednojezične objasnidbene rječnike i druge priručnike. Primjerice, institutski *Školski rječnik* i pravopisni rječnik *Hrvat-*

skoga pravopisa IHJJ-a bilježe riječ *samokr(ij)es* kao zastarjelicu s oznakom *zast.* (Školski rječnik 2012:685; Hrvatski pravopis 2013:407), Anićeve *Rječnik hrvatskoga jezika* i *Hrvatski enciklopedijski rječnik* označuju ju kao ideološki neologizam 1941. i 1991. (Anić 1998:1031; HER 2004:262), a *Rječnik hrvatskoga jezika* navodi tu riječ kao vojno neutralnu (RHJ 2000:1100). Riječ *tepih* označena je u *Školskom rječniku* kao razgovorna (*razg.*) (Školski rječnik 2012:783), u *Anićeveu rječniku* kao neutralna (Anić 1998:1189), a u *Rječniku hrvatskoga jezika* i *HER-u* kao regionalna (*reg.*) (RHJ 2000:1249; HER 2004:37). Uz riječ *tovar* pak *Školski rječnik*, *Anićeve rječnik* i *HER* navode stilsku odrednicu *pokr./reg.* (pokrajinski/regionalni) (Školski rječnik 2012:791; Anić 1998:1204; HER 2004:94), a *RHJ* tu riječ navodi kao neutralnu (RHJ 2000:1264). U *Hrvatskom jezičnom savjetniku* IHJJ-a iz 1999. nalazimo npr. *sadržavati > sadržati*, a u *Školskom rječniku* IHJJ-a *sadržati v. sadržavati; sadržavati sin. (sadržati)* (Hrvatski jezični savjetnik 1999:1306, 1307; Školski rječnik 2012:683). U *Školskom rječniku* prednost se daje riječi *umotvorina (umotvor v. umotvorina)*, a *Rječnik hrvatskoga jezika* preporučuje porabu riječi *umotvor (umotvorina → umotvor)* (Školski rječnik 2012:823; RHJ 2000:1306). Riječ *kćerka* označena je u *Školskom rječniku* uputnicom → (*kćerka → kći*, Školski rječnik 2012:236), u *Hrvatskom pravopisu* IHJJ-a kao razgovorna riječ (*kćerka razg. > kći*, Hrvatski pravopis 2013:262), a u *Rječniku hrvatskoga jezika*, *Hrvatskom školskom pravopisu*, *Babić—Moguševu pravopisu* i *Matičinu pravopisu* tu riječ (*kćerka*) navode bez normativno-stilskih odrednica kao neutralnu (RHJ 2000:443, Hrvatski školski pravopis 2005:108, Babić—Moguš 2011:228, Badurina i dr. 2007:421). U priručniku *Hrvatski na maturi* piše: »Imenica *kćerka* ne pripada hrvatskomu standardnom jeziku« (Hudeček—Mihaljević 2014). Iz navedenih većinom normativnih priručnika nije jasno pripada li imenica *kćerka* standardnom ili pak razgovornom jeziku. Prema našem su sudu *kći* i *kćerka* neutralne riječi, kao *mati* i *majka* uz određene stilske razlike, a u razgovornom jeziku često se rabi nominativni oblik *kćer* koji je jednak akuzativnomu obliku *kćer*.

Spomenutih je razlika i razilaženja u hrvatskim rječnicima previše (v. Bagdasarov 2007). Na temelju svega iznesenoga smatram da je potrebno odvojiti normativne priručnike od jezičnih savjetnika, rječnika razgovornoga jezika i rječnika stranih riječi.

Literatura

- Anić, Vladimir. 1998. *Rječnik hrvatskoga jezika*. Zagreb : Novi Liber.
- Babić, Stjepan, Božidar Finka, Milan Moguš. 1996. *Hrvatski pravopis*. Zagreb : Školska knjiga.
- Babić, Stjepan, Božidar Finka, Milan Moguš. 2000. *Hrvatski pravopis*. Zagreb : Školska knjiga.
- Babić, Stjepan, Sanda Ham, Milan Moguš. 2005. *Hrvatski školski pravopis*. Zagreb : Školska knjiga.
- Babić, Stjepan, Milan Moguš. 2011. *Hrvatski pravopis : Usklađen sa zaključcima Vijeća za normu hrvatskoga standardnog jezika, 2. izd.* Zagreb : Školska knjiga.
- Badurina, Lada, Ivan Marković, Krešimir Mićanović. 2007. *Hrvatski pravopis*. Zagreb : Matica hrvatska.
- Bagdasarov, Artur R. 2007. Normativni status odrednica u rječnicima. *Lahor* 2–3, 5–13.
- Bagdasarov, Artur R. 2014a. armenac i armenka ? *Jezik*, 61:1–2, 74–77.
- Bagdasarov, Artur R. 2014b. O normativnim uputnicama i odrednicama u pravopisnom rječniku. *Jezik*, 61:3, 117–120.
- Golovin, Boris N. 1988. *Osnovy kulture reči*. Moskva : Vysšaja škola.
- Hrvatski enciklopedijski rječnik*. 2004. Zagreb : EPH – Novi Liber.
- Hrvatski jezični savjetnik*. 1999. Eugenija Barić, et. al. Zagreb : Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje – Pergamena – Školske novine.
- Hrvatski pravopis*. 2013. Zagreb : Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.
- Hudeček, Lana, Milica Mihaljević. 2014. *Hrvatski na maturi*. Zagreb : Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje. <http://matura.ihjj.hr/morfologija.html#sec-2-1-7>.
- Rječnik hrvatskoga jezika. 2000. Ur. Jure Šonje. Zagreb : Leksikografski zavod Miroslav Krleža.
- Silić, Josip. 2006. *Funkcionalni stilovi hrvatskoga jezika*. Zagreb : Disput.
- Školski rječnik hrvatskoga jezika*. 2012. Zagreb : Institut za hrvatski jezik – Školska knjiga.
- Tafra, Branka. 2005. *Od riječi do rječnika*. Zagreb : Školska knjiga.

Artur Bagdasarov